

Mål T-115/99

Système européen promotion (SEP) SARL

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Distribution av motorfordon — Avslag på ett klagomål — Talan om ogiltigförklaring”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2001 . . II- 694

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Kommissionens fastställande av i vilken ordning klagomål skall behandlas — Beaktande av gemenskapsintresset av att utreda ett ärende — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Skyldighet att motivera ett avskrivningsbeslut — Domstolsprövning (EG-fördraget, artikel 190 (nu artikel 253 EG); rådets förordning nr 17, artikel 3)*
2. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Bedömning av gemenskapsintresset av att utreda ett ärende — Beaktande av att de ifrågasatta förfarandena upphört — Villkor (Rådets förordning nr 17, artikel 3)*

3. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Bedömning av gemenskapsintresset av att utreda ett klagomål — Kriterier — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning av i vilken mån ett klagomål skall utredas (Rådets förordning nr 17, artikel 3)*

1. Kommissionen kan i enlighet med artikel 3 i förordning nr 17, när den ger de ingivna klagomålen olika prioritet, inte endast fastställa i vilken ordning klagomålen skall behandlas utan den kan även avslå ett klagomål på grund av att det inte finns ett tillräckligt gemenskapsintresse av att pröva ärendet.

Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende är emellertid inte obegränsat. Kommissionen är sålunda skyldig att motivera en vägran att pröva ett klagomål och motiveringen skall vara så klar och detaljerad att förstainstansrätten effektivt kan kontrollera hur kommissionen har utövat sin befogenhet att skönsmässigt fastställa med vilken prioritet klagomål skall behandlas.

Denna kontroll får inte föranleda förstainstansrätten att ersätta kommissionens bedömning av gemenskapsintresset med sin egen bedömning, utan syftet är att kontrollera att det omtvistade beslutet inte är fattat på grundval av materiellt oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna, att det inte har skett en felaktig rättstillämpning och att det inte heller har gjorts en

uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk.

(se punkterna 31, 32 och 34)

2. Kommissionen kan inte stödja sig på endast den omständigheten att de påstådda fördragsstridiga förfarandena har upphört när det gäller att besluta att på grund av bristande gemenskapsintresse avskriva ett klagomål mot dessa förfaranden utan att ha kontrollerat att de konkurrensbegränsande verkningarna inte består och, i förekommande fall, att allvarligheten av de påstådda konkurrensbegränsningarna eller deras fortsatta verkningar inte kan medföra att detta klagomål är av gemenskapsintresse.

Om klaganden inte ger in några konkreta uppgifter om en permanent förändring av marknadens struktur, gör emellertid kommissionen inte sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad beträffar bedömningen av gemenskapsintresset genom att inte uttryckligen undersöka huruvida den påstådda över-

trädelsens konkurrensbegränsande verkningar fortfarande bestod.

(se punkterna 33 och 42)

3. Kommissionen får i sitt beslut att avskryva ett klagomål göra gällande att den har till uppgift att genomföra en konkurrenspolitik. Detta innebär inte att kommissionen har till uppgift att slita individuella tvister.

Kommissionen får även vid bedömningen av gemenskapsintresset av att utreda ett klagomål ta hänsyn till behovet av att klargöra rättsläget kring det beteende som klagomålet avser och att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som de olika ekonomiska aktörer som berörs av detta beteende har enligt gemenskapens konkurrensrättsliga bestämmelser.

När kommissionen står inför ett flertal omständigheter som ger anledning att misstänka att flera stora företag inom samma bransch agerar på ett sätt som strider mot konkurrensrätten har den rätt att koncentrera sina ansträng-

ningar till ett av de berörda företagen, samtidigt som den uppmanar de ekonomiska aktörer som eventuellt har lidit skada till följd av de andra företagens överträdelser att väcka talan vid nationell domstol. I annat fall skulle kommissionen vara tvungen att fördela sina resurser på olika undersökningar av mycket stor omfattning, vilket skulle medföra en risk för att ingen av dem skulle kunna utredas på ett tillfredsställande sätt. Den fördel som det innebär för gemenskapens rättsordning att få ett prejudikat i form av ett beslut mot ett av de företag som har begått överträdelser skulle då gå förlorad, i synnerhet vad gäller de ekonomiska aktörer som har lidit skada till följd av de andra företagens beteende.

Slutligen har kommissionen ett utrymme för skönsmässig bedömning av i vilken omfattning ett klagomål skall undersökas. Kommissionen skall därvid väga den påstådda överträdelsens möjliga inverkan på den gemensamma marknadens funktion mot sannolikheten av att den kommer att kunna fastslå att det föreligger en överträdelse och omfattningen av de undersökningar som krävs.

(se punkterna 43, 44, 46 och 55)